

Tijd vervaagt bij opening 200 jaar Minerva

Tessa de Wekker

Leiden * Uit volle borst zingen ze mee. De grijze mannen in donkere pakken en de jonge vrouwen in korte of langere jurken. Alsof ze weer even terug zijn in hun studententijd. Voor sommige aanwezigen in de Pieterskerk is dat minstens vijftig jaar geleden, anderen hebben hun studie net afgerond. Tijdens de officiële opening van de viering van 200 jaar Minerva, zaterdag, vervaagt de tijd.

De 1500 aanwezigen zingen de liedjes van de sociëteit, in Nederlands en Latijn, die ze vroeger zo vaak hebben gezongen. Ze genieten zichtbaar. Politici, zakenmensen, vaders en moeders zijn weer even student. In de Pieterskerk wordt de veertigste lustrumviering van de oudste sociëteit van Nederland officieel afgetrapt. Burgemeester Lenferink benadrukt in zijn openingsrede de band tussen Minerva en de stad Leiden, al was die niet altijd makkelijk. „De gewone Leidenaar had regelmatig last van de branieachtige acties van de studenten, die met elkaar op de vuist gingen en ook de studenten moesten weinig hebben van de autochtone Leidenaar.”

Daar kwam verandering in toen Minerva in 1823 de viering van 3 oktober redde. Lenferink: „Het gemeentebestuur had besloten het feest voortaan op zondag te vieren. Dat scheelde een vrije dag. Kom niet aan de vrije dag van een student. Minerva kwam in opstand. De studenten deelden haring en wittebrood uit aan de, nooddriftige, Leidse bevolking en organiseerden volksspelen met zaklopen en andere spelletjes. Het was een groot succes en de gemeente haalde bakzeil.”

Het was het begin van een betere relatie. Lenferink: „Van tegenstellingen is geen sprake meer. De studenten in het algemeen en die van Minerva in het bijzonder zijn verbonden met de stad Leiden.”